

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

(με τις αιώνιες αξίες και σε σύζευξη με τη σκέψη)

Οι φαντασιώσεις και τα ψέματα του ανθρώπου χωρίς αυτογνωσία

(Επιλογή και σχηματισμός μεγάλης περίληψης)

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική, μερική ή περιληπτική αναπαραγωγή και μετάδοση του παρόντος βιβλίου, κατά παράφραση ή διασκευή με οποιονδήποτε τρόπο (μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, φωτογραφικό κ.λ.π.) σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Νόμους και τους Διεθνείς Κανονισμούς, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του δημιουργού/δικαιούχου. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις δημόσιες υπηρεσίες, βιβλιοθήκες, οργανισμούς κ.λ.π. (Ν. 100/1975, 2121/1993 και λοιποί εν γένει κανόνες Διεθνούς Δικαίου).

All Rights Reserved

© Copyright: Κωνσταντίνος Γ. Νικολουδάκης

18541 Πειραιάς

E-mail: filosofiagr@yahoo.gr, info@kosmologia.gr

Τηλ.: +30 210 4811373 Κιν. +30 6932 77 33 73

Web site : <http://www.kosmologia.gr>

"Από παιδί και από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια"

"Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει"

Λαϊκές ελληνικές ρήσεις

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΟΥ!

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ που θεμελιώνουν την Ηθική με εσωτερικές αξίες, ενοποιημένη με τη λογική και την κοσμολογία και επιβάλουν ανατροπές στην κοινωνική και πολιτική ζωή παγκοσμίως. Τις πιο σημαντικές απόψεις, μπορούμε να τις συγχωνεύσουμε σε τρεις-τέσσερις ευρείες ομάδες, τις οποίες υποδιαιρούμε σε περισσότερα μέρη για διευκόλυνση της ανάγνωσης και της κατανόησης ενός μεγάλου αριθμού σελίδων.

>>>► Για τη συνέπεια στη σκέψη, τη διαχείριση και την αξιοπιστία της γνώσης. Η θεμελιακή διαφορά της σκέψης από τη γνώση. Η πιο στενή σχέση μεταξύ ψυχής, συμπεριφοράς και νόησης. (Μέρος πρώτο).

>>>► Η πλάνη, η άγνοια, οι ανακρίβειες και τα κενά στη σκέψη, η βεβαιότητα και η αμφιβολία συνδέονται διαρκώς με ψυχολογικές αντιδράσεις και με τη συμπεριφορά, στο άτομο και ομαδικά. Ο σταθερός ρόλος της σκέψης και της ηθικής (με τις πνευματικές και αιώνιες αξίες) για τις ανθρώπινες σχέσεις και για την προσωπικότητα. Οι πρώτες σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική πριν από την έρευνα του φυσικού κόσμου. (Μέρος δεύτερο).

>>>► Σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική μετά από την έρευνα του φυσικού κόσμου. Η πνευματική ηθική έτσι αποδεικνύεται παγκόσμια και μπορεί να προσδιοριστεί με το επίθετο «κοσμολογική» ηθική. Για τον προορισμό και το νόημα της ζωής. Αποδεικνύεται ότι οι φυσικοί νόμοι (ρυθμιστικές σχέσεις) που ρυθμίζουν εξωτερικά τα φαινόμενα και διατηρούν τον κόσμο επιβάλλονται με άμεσο/εσωτερικό τρόπο από την ύπαρξη του συνόλου του κόσμου και όχι από την περιστασιακή σύνδεση των μερών. (Μέρος τρίτο).

>>>► Η σχέση της παγκόσμιας Ηθικής (με πνευματικές αξίες) με τη δικαιοσύνη, με τις πολιτικές επιστήμες και με την οργάνωση της κοινωνίας. Οι πνευματικές αδυναμίες συνολικά, η έλλειψη των ηθικών αξιών και η υλιστική άποψη για τον κόσμο γίνονται πιο φανερά όταν οι άνθρωποι συνεργάζονται, γίνονται μέλη μιας ομάδας, υποκινητές και υποστηρικτές και τελικά από τις συνέπειες στην οργάνωση της κοινωνίας. (Μέρος τέταρτο).

<•> Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ

Η εξάρτηση της επιβίωσης και του πολιτισμού από μετρήσιμες αξίες που γίνονται αποκλειστικά με τη νομισματική μονάδα είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο, ιστορικό και παγκόσμιο. Αφήνοντας έξω τις ηθικές αδυναμίες, τους φυσικούς περιορισμούς και την ανεπάρκεια της γνώσης που προετοιμάζουν αυτό το φαινόμενο, θα παρατηρήσουμε ότι αυτό είναι στενά συνδεδεμένο με τις σχέσεις ανταλλαγής και συναλλαγής που ονομάζονται εμπόριο. Η αρχική σκέψη για να γίνει ανταλλαγή με κάτι απαραίτητο για την καθημερινή ζωή επεκτάθηκε για την ανταλλαγή και την παραγωγή όλων των πραγμάτων, ανεξαρτήτως της προτεραιότητας αυτών για την επιβίωση. Αν και η ιδιοκτησία είναι δυνατό να προηγηθεί του εμπορίου και να γιγαντωθεί χωρίς αυτό, με το εμπόριο βρήκε βαθιές ρίζες και όπως φαίνεται, το τελευταίο αποδεικνύεται απρόβλεπτα επικίνδυνο και καταστροφικό, όπως δεν το είχαν σκεφτεί όσοι μιλούν για κοινοκτημοσύνη και για κατάργηση της μεγάλης ατομικής ιδιοκτησίας. Η μεγάλη ιδιοκτησία γης από ένα μόνο άτομο, δεν είναι καταστροφική για κανέναν και περισσότερο εξαρτάται από τις σκέψεις, τις προθέσεις και τις επιλογές του ιδιοκτήτη της. Το εμπόριο από ένα μόνο άτομο μπορεί να είναι καταστροφικό από βιολογική, ψυχολογική και πνευματική άποψη για την κοινωνία. Ακόμα και όταν εφαρμόζονται κατά γράμμα τα πρότυπα παραγωγής, ακόμα και αν αγνοήσουμε τα φαινόμενα εξαπάτησης και υπερβολής, οι άδειες επιτρέπουν το εμπόριο όπλων, εκρηκτικών υλών, άγνωστων και γνωστών χημικών ουσιών, προϊόντων και κατασκευών που μπορούν να βρουν διαφορετική από τη γνωστή εφαρμογή και από αυτή για την οποία προορίζονται, προϊόντων και κατασκευών που παρουσιάζονται απαραίτητα ενώ αυτά δυσκολεύουν τη ζωή και την εκθέτουν σε πιθανό κίνδυνο. Οι άδειες για την παραγωγή προϊόντων επιτρέπουν πρωτότυπες τεχνολογίες, ευρεσιτεχνίες και τροποποιήσεις που δεν περιορίζονται στις ηλεκτρικές συσκευές, αλλά εφαρμόζονται για την παραγωγή τροφίμων και φαρμάκων, στην ιατρική, στη χημική βιομηχανία κλπ. Έτσι φτάσαμε σήμερα σε μια ακόμα κοινωνική υπερβολή που όλοι έχουν συνηθίσει και σε μια ακόμα παγκόσμια προκατάληψη: ότι το εμπόριο πρέπει να είναι χωρίς περιορισμούς, εκτός εκείνους που επιβάλλονται για την ποιότητα των προϊόντων σύμφωνα με τα πρότυπα της παραγωγής τους και από τις υποχρεώσεις προς κράτος. Το κράτος εκμεταλλεύεται τις συναλλαγές των ιδιωτών για την είσπραξη φόρων και άλλων επιβαρύνσεων για την παροχή αδειών. Το πνεύμα της επιστήμης είναι ο "ηθικός αυτουργός", κρυμμένο πίσω από τις πολιτικές επιλογές και σε στενή συνεργασία με τα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα.

Στην πολιτική δράση για να αποτραπεί η εξάρτηση της επιβίωσης και του

πολιτισμού από την τύχη και την ατυχία των ανθρώπινων επιλογών, χρειάζεται να επινοηθούν πολλοί **περιορισμοί για τη διακίνηση των προϊόντων και ειδικές άδειες για την αγορά**. Οι ενώσεις καταναλωτών μπορούν να πιέσουν για να περιοριστεί το παρεμπόριο ελπίδων και οι απελπιστικές παρενέργειες των εμπορευμάτων. Οι καταναλωτές δεν είναι ερευνητές και με το ανώτερο εκπαιδευτικό επίπεδο για να μην πέσουν θύματα εξαπάτησης, διαφημιστικής υπερβολής, απόκρυψης των ελαττωμάτων και ζημιωμένοι υλικά, βιολογικά και πνευματικά από τα γνωστά ή άγνωστα ελαττώματα των προϊόντων. Η άγνοιά τους, η κακή πληροφόρηση και η εξάρτησή τους από τα προϊόντα δεν πρέπει να γίνονται ευνοϊκό πεδίο για οικονομική εκμετάλλευση και πεδίο εξάσκησης για τον εμπορικό δόλο. Σε αντίθεση με την αύξηση και την αναθεώρηση των περιορισμών που χρειάζονται παγκοσμίως στο εμπόριο, δεν πρέπει να αποθαρρυνθεί η έρευνα, η ενδεχόμενη εφαρμογή των δημιουργικών σκέψεων και η τεχνολογική ανάπτυξη. Πρέπει να γίνει πιο χαλαρός ο δεσμός μεταξύ τους και να μην προορίζονται για όλο τον κόσμο όλα τα προϊόντα και οι κατασκευές. Σε αντιστάθμισμα της οικονομικής ζημιάς για τις παραγωγικές επιχειρήσεις, χρειάζεται να επινοηθούν διευκολύνσεις (όπως φοροαπαλλαγές, χρηματοδότηση, νέα κίνητρα), να προσφερθούν πλεονεκτήματα στις δημιουργικές επιχειρήσεις, είτε αυτές είναι ατομικές, είτε πολυεθνικές και η ζήτηση να αυξηθεί σε πιο απαραίτητα προϊόντα και κατασκευές. **Η αντιμετώπιση του εμπορίου σαν κοινωνικό φαινόμενο συναλλαγής και ανταλλαγής διαπλεγμένο με την κατάχρηση, την εξαπάτηση, την κάλυψη άλλων παρανομιών, την ανεύθυνη προσφορά και με την έκθεση σε κίνδυνο της προσωπικής και κοινωνικής ζωής είναι μια επαναστατική πολιτική άποψη**. Μπορεί να αλλάξει τον κόσμο και την κοινωνία απρόβλεπτα και να επιλύσει ένα μεγάλο πλήθος προβλημάτων, τα οποία τώρα πολλαπλασιάζονται, δεν γνωρίζουμε την αρχή τους και χρειάζεται να αντιμετωπίζονται σαν ξεχωριστά. Είναι μια σκέψη αιφνιδιαστική σε ακραία αντίθεση με την παγκόσμια αντίληψη της κοινωνίας και για ένα φαινόμενο που ξεκίνησε μαζί με την πνευματική εξέλιξη του ανθρώπου. Θα γίνει πιο ώριμη σκέψη και η κοινωνία θα προετοιμαστεί όταν αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τα πρώτα βήματα για τους περιορισμούς στο εμπόριο, σταδιακά με τις τροποποιήσεις και την προσαρμογή της νομοθεσίας και με τις νεότερες πολιτικές που θα επινοηθούν.

Από τη βιαστική εφαρμογή της τεχνολογίας και από το εμπόριο χωρίς περιορισμούς για την αγορά φάνηκε καθαρά πόσο σημαντικά είναι η άγνοια και η κακή πληροφόρηση για όλο τον πληθυσμό και για την καθημερινή ζωή: Για την υγεία, για την ψυχική ηρεμία, για την αυτογνωσία, για τις ανθρώπινες σχέσεις, για την ομαδική δράση μέχρι για την οικονομία σε μια εταιρεία ή σε μια ολόκληρη χώρα. Μόνο έτσι αρνητικά, από αυτές τις συνέπειες, οι άνθρω-

ποι με την υλιστική άποψη για τον κόσμο αντιλαμβάνονται πόσο σημαντικό είναι να επιλέγουμε και να ζούμε με καλή γνώση, με σωστή πληροφόρηση και χωρίς βιασύνη στη σκέψη. Έτσι αρνητικά εμφανίστηκε μια μεγάλη αδυναμία στον προορισμό του κράτους: Το κράτος δεν ήταν εύκολο να προφυλάξει τον κόσμο από τους κλέφτες, τους κερδοσκόπους, τους εκπαιδευμένους απατεώνες και από τα επιθετικά άτομα, ενώ αντιθέτως όλοι αυτοί εμφανίζονται σαν πολιτισμένοι και πρωταγωνιστούν στις κοινωνικές εξελίξεις. Τώρα -ας γελάσουμε λίγο- καλείται το κράτος να μας προφυλάξει από την ανήθικη εκμετάλλευση και παραποίηση των πληροφοριών για την προσωπική ζωή! Η διαρροή εμπιστευτικών πληροφοριών, η χρησιμοποίησή τους για την εφαρμογή ψυχολογικής βίας και για την κοινωνική απαξίωση, η παραποίηση των πληροφοριών για την απόσπαση οικονομικών οφελών και περιουσίας ή για να εμφανιστεί κάποιος ως ύποπτος και ένοχος, αυτά αποτελούν ένα πνευματικό πεδίο για δράση, συνεργασία και ανταγωνισμό, με συνέπειες στην κοινωνική, στην προσωπική και στην πολιτική ζωή. Όχι τόσο από κάποιους αγράμματους και ακάθαρτους ανθρώπους, όσο από τους πιο καλά εκπαιδευμένους που εργάζονται κανονικά και με το νόμο και από τις υπεύθυνες θέσεις στις οποίες εμφανίζονται υπεράνω υποψίας. Ο χώρος της δημοσιογραφίας είναι μόνο μια μικρή πλατεία για τέτοια ανήθικη δράση μέσα στην πολιτισμένη κοινωνία.

Μέχρι τότε θα δημοσιεύονται και θα ονομάζονται «δυστυχήματα», τα εγκλήματα από αμέλεια, παραλείψεις και συνεργασίες του κράτους; Αυτή η αμέλεια δεν είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αδυναμία του κράτους να εξασφαλίσει τα ελάχιστα ανταλλάγματα για την επιβίωση όλων των υπηκόων ή πολιτών και με την αδυναμία να προστατέψει την κοινωνία από την εκμετάλλευση των προνομιούχων. Το κράτος προσφέρει νομική κάλυψη, συνεργάζεται και συμμετέχει στις κερδοσκοπικές εργασίες των ιδιωτών και των νομικών προσώπων και έχει το πλεονέκτημα να επιλέγει τις πιο μεγάλες εταιρείες. Ένα πλήθος επαγγελματιών, συνεργασιών, εταιρικών και εμπορικών δραστηριοτήτων ευνοούνται, ενώ η ασφάλεια και η πρόνοια υποβαθμίζονται. Έπειτα, όλες οι "παράπλευρες" απώλειες ερμηνεύονται σαν κακή τύχη ή σαν ανευθυνότητα των πολιτών. Όταν τα εγκλήματα είναι μαζικά και συνεχίζονται για πολλά χρόνια, τότε δεν μπορούν να κρυφτούν και αναγνωρίζονται σαν λάθη, σαν δικαιολογημένα από την έλλειψη γνώσης ή σαν αναπόφευκτα για την ανάπτυξη. Τέτοια είναι τα εγκλήματα από τη νομική κάλυψη και τη βιασύνη για τη χρήση και τη διακίνηση πολλών επικίνδυνων ουσιών, που προκαλούν βλάβες στην ανθρώπινη υγεία.¹ Τέτοια, όπως έχουν γίνει πιο γνωστά με τη χρήση του αμιάντου, της θαλιδομίδης, της ναφθαλίνης, του υδράργυρου, του ραδίου, των PCBs,² με τη χρήση πολλών φυτοφαρμάκων, λιπασμάτων, εντομοκτόνων, με φαρμακευτικές ουσίες, με ενώσεις πολλών πλαστικών,³ με συ-

μπληρώματα διατροφής και για τη διάπλαση του σώματος, με καλλυντικά και αποσμητικά, με βαφές και βερνίκια, με επικίνδυνα εμβόλια για ζώα και ανθρώπους, με τοξικά και πυρηνικά απόβλητα και λοιπά. Αυτά τα μαζικά εγκλήματα κουκουλώνονται και υποβαθμίζονται επειδή έχουν αφήσει τον κόσμο να συμμετέχει νόμιμα για τη χρήση και το εμπόριό τους, με ανάληψη της ευθύνης από τους ίδιους και με το δόλωμα της ελευθερίας, όπως τη φαντάζονται οι απερίσκεπτοι σαν έλλειψη περιορισμού και εμποδίου. Αφού υποβαθμίζονται τα μαζικά εγκλήματα και μετακυλίνονται οι ευθύνες, επόμενο είναι να ονομάζονται «ατυχήματα» τα εγκλήματα που γίνονται από λίγα ή ξεχωριστά πρόσωπα, λιγότερο συχνά και χωρίς αιτιώδη σύνδεση μεταξύ τους. Αυτά είναι τα εγκλήματα και τα θύματα της ειρήνης. Το νήπιο δεν ξεχωρίζει τον κίνδυνο από τα πράγματα που το περιβάλλουν και έτσι όπως αυτά έχουν τοποθετηθεί με την αντίληψη των ενηλίκων. Για να μη χτυπήσουν και εκτεθούν στον πιθανό κίνδυνο, αλλάζουμε την τοποθέτηση και λαμβάνουμε διάφορες προφυλάξεις. Το ίδιο θα έπρεπε να φροντίζει το κράτος. Να φροντίζει έτσι ώστε ο κόσμος να είναι καλύτερα πληροφορημένος, να μη βιάζεται στη χορήγηση των αδειών, να μη συνεργάζεται με την κερδοσκοπική άποψη των ιδιωτών, να γίνονται αρκετοί έλεγχοι και να προβλέπονται όροι, με τους οποίους ένα πλήθος προϊόντων θα φτάνει πιο δύσκολα ή καθόλου στα χέρια τους. Δεν υπάρχει νομική διαδικασία, πρότυπο ή υπόδειγμα για την παραγωγή προϊόντων, κατασκευή, διακίνηση, υπηρεσία, άδεια, οδηγία και διαφημιστική εκστρατεία, που δεν θα βρούμε την υπογραφή και τη μισθωμένη εργασία ενός ειδικού, που δεν φέρει την έγκριση και την πιστοποίηση σύμφωνα με την επιστήμη. Δεν ζούμε στα χρόνια της αντίδρασης προς μια καταπιεστική θρησκευτική εξουσία για να επαναλαμβάνουμε με το ένστικτο των ζώων, ότι η επιστήμη είναι πνευματικό έργο και έρευνα με αμεροληψία. Αν αναζητήσουμε πληροφορίες για τη σχέση της επιστήμης με τα καθημερινά και με τα μαζικά εγκλήματα μέσα στην κοινωνία, όπως και με την εξαπάτηση και τα λάθη, θα βρούμε δυσανάλογα λίγες. Όχι επειδή είναι έτσι αμερόληπτος και αθώος ο ρόλος της επιστήμης, αλλά επειδή αυτοί που γράφουν τα βιβλία και δημοσιεύουν επιστημονικές εργασίες είναι αυτοί που συμμετέχουν στις έρευνες και στην έκδοση αδειών, που εκπαιδεύουν τους μαθητές και τους σπουδαστές, που εργάζονται σε υπεύθυνες θέσεις στις εταιρείες, αυτοί που καταγράφουν τις εξελίξεις, που αντιγράφουν τα βιβλία και συμμετέχουν σε εκδοτικές και επιχειρηματικές δράσεις, αυτοί που συνεργάζονται με δημόσιες υπηρεσίες. Δεν σπούδασαν για να στραφούν ενάντια στην προοπτική των σπουδών τους και για να απαξιώσουν την ερευνητική περιοχή τους. Και όπως φαίνεται, αυτοί δεν αντιλήφθηκαν ένα σημαντικό λόγο για να σκεφτούν έτσι αυτοκαταστροφικά και αντιδραστικά για το ρόλο της επιστήμης τους.

Οι οικολογικές οργανώσεις έχουν αντιληφθεί την "κορυφή του παγόβουνου" και συχνά εστιάζουν σε πιο έμμεσες και πιο αμφίβολες συνέπειες και στην καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος. Όλοι συμμετέχουν με άγνοια, εργάζονται με τις οδηγίες και τις εντολές των ανωτέρων τους, συνεργάζονται και διαπραγματεύονται, αλλά κανένας δεν γνωρίζει τίποτα για τα εγκλήματα της ειρήνης. Ούτε φαντάζονται, ούτε υποψιάζονται, αλλά από την ευθιξία όλοι γνωρίζουν να μιλήσουν πονηρά όταν χρειαστεί. Τα ιατρικά πειράματα των Γερμανών *Ναζί* (από τις στιγμές της ιστορίας που δεν πρέπει να ξεχάσουμε) είναι λίγα σε σύγκριση με όσα ακολούθησαν και ακόμα γίνονται. Τα «δυστυχήματα» από τη χρήση και τη διακίνηση των ουσιών αποτελούν ένα μεγάλο κομμάτι της "πίτας" των εγκλημάτων με νομική κάλυψη. Δυστυχώς όμως, δεν θα μπορούσαν να είναι μόνο αυτά. «Δυστυχήματα» γίνονται στους δρόμους, στη θάλασσα και στον αέρα. Με τις λέξεις "ηλεκτροσόκ" και "λοβοτομή"⁴ ο κόσμος ίσως σκέφτεται κάποιο βασανιστήριο, όμως έχουν χρησιμοποιηθεί σαν θεραπευτικές μέθοδοι. Οι νόμοι μπορούν να επιτρέπουν τα πειράματα σε ανθρώπους σαν διόρθωση και θεραπεία χωρίς τη συγκατάθεση αυτών. Όπως έχουν γίνει τέτοιες "θεραπείες" σε ομοφυλόφιλους, σε αντιφρονούντες, σε διαταραγμένους πνευματικά, σε φυλακισμένους, σε στρατιώτες, ιδιαίτερα σε χώρες που η ενημέρωση και η έκφραση της άποψης εμποδίζονται.⁵ Πολλά πειράματα γίνονται ακόμα και κρυφά, μέσα σε βιολογικά εργαστήρια, σε κλινικά νεκρούς και σε νοσοκομεία, χωρίς να ενημερώνονται οι ασθενείς ή οι συγγενείς τους και όσοι προσφέρουν τις ιατρικές υπηρεσίες, όπως γίνονται και σε κτηνοτροφικές μονάδες και σε γεωργικές καλλιέργειες. Πολλές πυρηνικές δοκιμές στις πρώτες δεκαετίες έγιναν κοντά σε νησιά⁶ και χωρίς προφυλάξεις. Δεν θα επαναλάβουμε τα πιο γνωστά, όπως για τα πειράματα στα ζώα και την εκμετάλλυσή τους για κάθε επιθυμία. Εμείς εστιάζουμε γενικά στο φαινόμενο της εγκληματικής και **δολοφονικής δράσης με νομική κάλυψη** και σε επινοήσεις που εφαρμόζονται με τέτοιο σκοπό και μερικές φορές βραβεύονται! Για να αποβάλουμε τη ψευδαίσθηση ότι οι εγκληματίες βρίσκονται μέσα στη φυλακή, ότι αυτά τα άτομα είναι κακοντυμένα και τριγυρίζουν στους δρόμους και ότι το κράτος υπάρχει με σκοπό να μας προστατεύσει από τους ατημέλητους αλήτες.

Στην πολιτική του κράτους εύκολα γίνονται λάθη προτεραιότητας για δράσεις, τα οποία θα σκεφτόταν και δεν θα έκανε κάποιος μέσα στο σπίτι με την οικογένειά του. Μπορούμε να καταλάβουμε πολλούς από τους λόγους που γίνονται τέτοια προκλητικά λάθη (όπως από κακή συνεργασία των υπουργείων και μεροληπτική εξυπηρέτηση ορισμένων επενδυτών). Δεν έχει νόημα και χρησιμότητα να έχεις μια ποσότητα ύλης (π.χ. χρυσό) για αντάλλαγμα, όταν στερείσαι τα πιο απαραίτητα για να επιβιώσεις, για να συνεργαστείς πιο απο-

τελεσματικά, για να αποδόσεις στην εργασία σου και αν οι συνθήκες γύρω σου δεν στο επιτρέπουν και γίνονται ακόμα χειρότερες. Το αντάλλαγμα κινδυνεύει να χάσει την αξία του, είτε με τεχνάσματα, είτε από απρόβλεπτη αλλαγή των συνθηκών, όπου ενδέχεται τότε να επανεκτιμηθούν κάποιες αξίες και να εκτιμηθούν νέοι τρόποι επένδυσης και νέοι τρόποι υπολογισμού και συμβολισμού. Έτσι λανθασμένη είναι η προτεραιότητα σε πολλές δράσεις και συνεργασίες, αν προηγουμένως δεν εφαρμόζεται μια πλήρης πολιτική για την προετοιμασία απέναντι σε πιθανές απειλές, που μπορούν εύκολα να βάλουν σε κίνδυνο ομαδικά τις ανθρώπινες ζωές, την ομαλή παροχή όλων των κρατικών υπηρεσιών και να διαλύσουν την κοινωνία. Και δεν είναι μόνο η φανερή προτεραιότητα (τεχνική, διοικητική κ.λπ.) σε αυτή την προετοιμασία. Αν οι άνθρωποι δεν ευνοούνται (οικονομικά, πνευματικά και ψυχολογικά) μέσα στην κοινωνία για να προσφέρουν τον καλύτερο εαυτό τους, αυτό από μόνο του είναι αδυναμία -αν όχι αποτυχία και αναξιπιστία- του κράτους και παραλυτική ασθένεια της κοινωνίας, με συνέπειες που ξεπερνούν τη φαντασία μας. Με πολίτες που σπρώχνονται στα δίχτυα των απατεώνων και μάλιστα, ενώ δυσκολεύονται να επιβιώσουν και εξαναγκάζονται σε εργασίες που καταστρέφουν το σώμα και το πνεύμα τους. Οι οποίοι σκέφτονται με δόλο για να προκαλέσουν κάποια ζημιά ή για να αποφύγουν ορισμένες υποχρεώσεις τους και δεν έχουν χρόνο ούτε υπομονή για να καλλιεργήσουν το πνεύμα τους. Οι οποίοι δεν μπορούν να συνεννοηθούν, είναι φορτισμένοι με επιθετικά συναισθήματα ή με μόνιμη αίσθηση ανασφάλειας. Οι οποίοι αντιμετωπίζονται σαν εργατικό δυναμικό και σαν πιθανοί πελάτες, αντί σαν άνθρωποι με αδυναμίες. Οι οποίοι τραυματίζονται και ακρωτηριάζονται από την κατάχρηση της τεχνολογίας, από τη βιαστική εμπορευματοποίηση κάθε κατασκευής και από την πνευματική τους αδυναμία να εκτιμήσουν σωστά τους κινδύνους. Οι οποίοι θα ήθελαν να προσφέρουν περισσότερα μέσα στην κοινωνία και αντί αυτού εμποδίζονται και αποθαρρύνονται. Όταν γύρω τους γίνονται ανεμπόδιστα συναλλαγές και ανταγωνισμοί μεταξύ κακοποιών και προετοιμάζονται καταστροφές και προβλήματα για το κράτος. Ένα τέτοιο αναξιόπιστο κράτος ίσως να είναι χειρότερο από την αναρχία.⁷

Προβλήματα για τα οποία δεν έχουμε καμία σκέψη πώς να τα επιλύσουμε ή δεν μπορούμε εύκολα να τα επιλύσουμε, **τα αφήνουμε έξω από τη συζήτηση και έξω από τους σχεδιασμούς μας ή τα υποβαθμίζουμε εύκολα, εκστομίζοντας ότι αυτά είναι "άσχετα" ζητήματα.** Όπως, τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς των εχθρικών κρατών, τις μαζικές κακές συνήθειες, το φυσικό τέλος της ζωής, την αυταρχική εξουσία ή την οικονομική δύναμη μερικών οικογενειών, τα παραδοσιακά ήθη, όπως εκείνα που επιβάλλουν ανόητες διακρίσεις στους ανθρώπους, το ρόλο των άστρων που παρατηρούμε στο σκοτεινό ουρανό, τις πιθανότητες μίας γενικής καταστροφής από μία θεομηνία, τον άδικο και απρόσμενο χαμό των συνανθρώπων, τα φιλοσοφικά ζητήματα για την ύπαρξη του θεού και για το ρόλο του, τις λανθασμένες επιλογές της πλειοψηφίας, την τρελή συμπεριφορά των λογικών ανθρώπων, την ανάγκη να τραφούμε θυσιάζοντας την "ιερή" ζωή που δεν έχει ανθρώπινη μορφή, την ακραία οικονομική ανισότητα, την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος και τη ρυπογόνο δράση μερικών βιομηχανιών, την εξάρτηση της κοινωνικής ισορροπίας και της ανάπτυξης από τις ξένες παραγωγές και πηγές, τις επιπτώσεις της φτώχειας στην καθημερινή ζωή του ανθρώπου, τις επιπτώσεις της κοινωνικής ανισότητας και των διακρίσεων στην ανθρώπινη ψυχή κλπ. **Αν, όπως λένε μερικοί, η φιλοσοφία μας αποσπάει από την πραγματικότητα, τότε οι πολιτικοί και οι δημοσιογράφοι επιβάλλουν σαν πραγματικότητα πολλά ψέματα και συχνά τις πιο ασήμαντες στιγμές της!**

1 Σήμερα είναι διαπιστωμένο, ότι σχεδόν το σύνολο των τεχνητών προϊόντων περιέχουν σε ασήμαντη ή σε μεγαλύτερη ποσότητα τουλάχιστον μια ουσία που μπορεί να βλάψει την υγεία. Ακόμα και αυτά τα οποία χρησιμοποιούμε για να ζήσουμε πιο ασφαλείς. Σαπούνια, αφρόλουτρα, μαλακτικές κρέμες και σπρέι μαλλιών, σαμπουάν, βαφές μαλλιών, διαλύματα στοματικής υγιεινής, οδοντόκρεμες, λοσιόν περιποίησης, αποσμητικά σώματος και χώρου, ρουχισμός. Μερικές από τις βλαβερές ουσίες σχηματίζονται από την ανάμιξη των αβλαβών ουσιών με ορισμένες άλλες ή δημιουργούν τοξικές αναθυμιάσεις και δηλητηριώδη ενώσεις μορίων. Η ανάμιξή τους μπορεί να γίνεται τυχαία με ορισμένα συνηθισμένα υλικά και με τα χαλαρά μόρια με τα οποία έρχονται σε επαφή και στη συγκεκριμένη στιγμή, που εμείς χρησιμοποιούμε αυτά τα προϊόντα. Για να μην υπερβάλουμε εμείς οι ανειδίκευτοι, είναι σημαντικό να διαχωρίσουμε τις χημικές ενώσεις τις οποίες υποψιαζόμαστε σαν επικίνδυνες. Πολλές προκαλούν μακροπρόθεσμα και αφανώς μόνιμες βλάβες και ανιάτες ασθένειες και γίνονται πιο επικίνδυνες με την πιο συχνή πρόσληψη, με τη συσσώρευσή τους και με τη δράση τους μέσα στη μικροσκοπική δομή των κυττάρων. Ενώ πολλές άλλες χημικές ενώσεις και μια υπέρμετρη αναλογία τους (όπως σε μια δηλητηρίαση) προκαλούν άμεσα συνηθισμένες ενοχλήσεις και φανερά συμπτώματα, αλλά η υγεία γρήγορα επανέρχεται και πολλές φορές χωρίς φαρμακευτική αγωγή.

2 PCBs: Πολυχλωριομένα διφαινύλια. Ομάδα από 209 συνθετικούς χλωριομένους υδρογονάνθρακες. Έχουν χρησιμοποιηθεί σε μεγάλο αριθμό εφαρμογών. Ένας από αυτούς είναι το κλοφέν.

3 Πλαστικό: ποικιλία συνθετικών ή ημι-συνθετικών στερεών υλικών με οργανικές ενώσεις. Βασικό συστατικό τους είναι οι συνθετικές ρητίνες.

4 Ο Πορτογάλος Antonio Egas Moniz τιμήθηκε το 1949 με το βραβείο Νόμπελ.

5 Έχουν καταγραφεί τέτοια εγκλήματα σε πολλές χώρες και περισσότερα στο πρόσφατο παρελθόν όπως Ν. Αφρική, (πρώην) Αν. Γερμανία, Σοβιετική Ένωση κ.α. Αυτά που καταγράφονται είναι ένα πολύ μικρό δείγμα για όσα δεν φανερώνονται.

6 Όπως κοντά στα νησιά Marshall το 1954

7 Για παράδειγμα. Μια χώρα με τις πιο διεφθαρμένες κοινωνίες του πλανήτη, με το κράτος λάφυρο των κερδοσκόπων και των απατεώνων και με σημάδια τρέλας στη νομοθεσία είναι η Ελλάδα στις δεκαετίες του 1990 και του 2000.